

WIADOMOŚCI PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA, DNIA 15 LUTEGO 1937 ROKU



POLSKIE WYDAWNICTWA CHEMICZNE

Ubiegłe tygodnie bieżącego roku przyniosły wyraźne wzmoczenie nasilenia w zakresie polskiej literatury chemicznej. Czasopiśmiennictwo nasze wzbogaciło się o nowy miesięcznik, wydawany przez Związek Inżynierów Chemików R. P. pod nazwą „Przegląd Chemiczny”. Redakcja mieści się we Lwowie, a więc w ośrodku chemicznym bardzo poważnym, dysponującym katedrami chemii zarówno w Uniwersytecie jak w Politechnice. Czasopismo ma nosić charakter żywy, nieco zbliżony do „Chemiker Zeitung”, zaprawiony nawet elementem dyskusyjno-polemicznym. Pierwszy numer — poza artykułem wstępnym i wiadomościami kronikarskimi — zawiera przede wszystkim początek interesującej pracy Inż. Józefa Milewskiego o obecnym stanie technicznym i gospodarczym zagadnienia syntezy kauczuku.

Również staraniem Związku Inżynierów Chemików wydany został pierwszy w Polsce „Kalendarz Chemiczny”, przypominający nieco typem podejścia do zagadnień chemicznych oraz formatem zewnętrznym — dawny „Chemiker Kalender” obecnie — jak wiadomo — w poprzedniej formie już nieistniejący. Naczelnym Redaktorem tego wydawnictwa, znajdującego się w sprzedaży księgarskiej, jest Inż. Eugeniusz Berger, którego wysoka kompetencja gwarantuje należyty poziom wydawnictwa. „Kalendarz Chemiczny” obejmuje: obszerny dział informacyjny, dotyczący polskich organizacji chemicznych; dział ogólny, zawierający podstawowe wzory matematyczne, 4-cyfrowe tablice logarytmiczne, oraz nieco danych w zakresie jednostek miar oraz w zakresie fizyki. W następnym dziale podane są podstawowe prawa fizyko-chemiczne, nieco wiadomości o budowie atomu, oraz niektóre stałe fizykochemiczne; dział IV — bodaj najważniejszy — obejmuje tablice, dotyczące podstawowych właściwości związków chemicznych nieorganicznych i organicznych (wzór chemiczny, ciężar cząsteczkowy, ciężar właściwy, rozpuszczalność, a dla związków organicznych — temperatura topnienia lub wrzenia); dział analityczny zawiera tablice analizy jakościowej i niektóre wiadomości w zakresie analizy ilościowej; dział przemysłowo-prawny zawiera wiadomości o ustawodawstwie i przepisach dotyczących przemysłu chemicznego i ogólnoprzemysłowe, krótkie wiadomości o prawie patentowym, o instytucji pism zapieczętowanych, o bezpieczeństwie i higienie pracy; następny dział zawiera dane, dotyczące właściwości i zastosowań ważniejszych

materiałów, używanych do budowy urządzeń i aparatów w przemyśle chemicznym, w szczególności drewna, szkła, materiałów ceramicznych, metali i ich stopów, kauczuku i gumy, materiałów izolacyjnych, tudzież krótkie dane o olejach i smarach; wreszcie — dział ostatni zatytułowany „różne” obejmuje bibliografię czasopiśmiennictwa chemicznego, spis norm polskich, zestawienie niektórych potocznych nazw produktów chemicznych, na koniec krótkie wiadomości o kitach. Wydawnictwo opracowane jest niewątpliwie celowo, zasługuje na szczególną uwagę i powinno się znaleźć w każdym chemicznym warsztacie pracy.

Z zamierzeń wydawniczych na najbliższą przyszłość należy zasygnalizować zakończenie prac redakcyjnych nad wydawnictwem Związku Przemysłu Chemicznego R. P., które będzie obrazowało obecny stan wytwórczości i źródła nabywania polskich produktów chemicznych. Wydawnictwo nosić będzie tytuł „Wytwórczość chemiczna w Polsce” i obejmie nie tylko spis wytworzonych w Polsce artykułów chemicznych z podaniem ich producentów, lecz również dział monograficzny, dotyczący ogólnej charakterystyki poszczególnych grup — zarówno w zakresie surowców jak artykułów gotowych. Wyglądem zewnętrznym i formatem wydawnictwo upodobnione będzie do wyczerpanego już całkowicie „Informatora Chemicznego”, który wydany był przez Związek Przemysłu Chemicznego w roku 1931 (z okazji 10-lecia istnienia Związku Przemysłu Chemicznego) i spełnił zadania, jakie wówczas były mu stawiane.

Rozpoczęła też normalną pracę instytucja, której jednym z naczelnych zadań jest popieranie prac wydawniczych w zakresie chemii czystej i stosowanej. Mianowicie, Fundacja im. Feliksa Wiślickiego, działająca przy Tomaszowskiej Fabryce Sztucznego Jedwabiu, przeznaczona pewne sumy na publikację oryginalnych prac naukowych, z dziedziny chemicznej.

Jak widać z powyższego krótkiego przeglądu, prace wydawnicze w polskiej chemii zapowiadają się na rok bieżący w większej znacznie i szerszej niż dotychczas skali. Jeśli dodać, że „Roczniki Chemii” — organ Polskiego Towarzystwa Chemicznego — ukazywać się będą w r. 1937 co miesiąc (zamiast co dwa miesiące), to zespół tych faktów daje pomyślny obraz rozwoju polskiego czasopiśmiennictwa i publikacji chemicznej.

NOWE DZIAŁY PRODUKCJI

Założona została w Polsce fabryka waniliny pod firmą „Pierwsza Polska Wytwórnia Waniliny”, Sp. z o. o. w Warszawie (Senatorska 36). Na czele władz Spółki stoi Prof. Dr Jan Weysenhof. Fabryka uruchomiona będzie w najbliższych tygodniach i produkować będzie wanilinę w najwyższych gatunkach, odpowiadających wymaganiom rynku cukierniczego. W planie produkcyjnym nowej fabryki leży uruchomienie wytwórczości innych produktów pachnących.

Fakt powołania do życia tej placówki należy powitać z najwyższym zadowoleniem, gdyż dotychczas nikt w Polsce waniliny nie wyrabiał, a zapotrzebowanie rynku wewnętrznego było pokrywane wyłącznie importem.

POMOC ZIMOWA

W numerze 23 Wiadomości Przemysłu Chemicznego z dnia 1 grudnia 1936 roku opublikowaliśmy treść pisma Pana Ministra Przemysłu i Handlu do Związku Przemysłu Chemicznego w sprawie form współpracy Związku w akcji pomocy zimowej dla bezrobotnych oraz omówiliśmy zakres działalności Związku na rzecz tej pomocy.

Akcja Związku, poza ustaleniem norm dla przemysłu chemicznego, w ramach postanowień Ogólnopolskiego Komitetu, skupiła się głównie na informowaniu i pobudzaniu przedsiębiorstw chemicznych do szerokiej ofiarności oraz na prowadzeniu ewidencji deklarowanych i wpłacanych składek.

Na podstawie posiadanych materiałów można stwierdzić, że szereg przedsiębiorstw chemicznych zadeklarowało najwyższe stawki opłat oraz, że w większości wypadków wpłaty dokonywane są systematycznie i zgodnie z deklaracjami.

Brak kompletnych danych nie pozwala jeszcze na ocenę całości wyników akcji pomocy zimowej ze strony przemysłu chemicznego; przypominamy więc o konieczności dokładnego informowania Związku o wszelkich wpłatach i darach w naturze. Zwracamy się również z wezwaniem do tych fabryk, które z jakichkolwiek względów opóźniły się w spełnieniu swego obowiązku o wpłacenie zaległych sum, jak również apelujemy do wszystkich zrzeszonych przedsiębiorstw o przyspieszenie wpłaty zadeklarowanych ofiar, gdyż wyjątkowo ostra tegoroczna zima znacznie spotęgowała potrzeby pomocy zimowej.

INFORMACJE EKSPORTOWE

Szwajcaria. W dniu 27 stycznia r. b. podpisany został jak wiadomo układ kontyngentowy i układ płatniczy *polsko-szwajcarski*, regulujący wymianę towarową. Kontyngenty ustalone zostały na okres r. 1937.

Układ płatniczy wchodzi w życie w 15 dni po jego podpisaniu i zostanie opublikowany w najbliższym czasie.

W myśl postanowień układu likwidacyjnego, podpisanego w listopadzie r. 1936 oraz w myśl

wyżej wspomnianego układu płatniczego, wywóz polski do Szwajcarii odbywać się będzie w następujący sposób:

1) Wywóz każdego towaru z Polski może odbywać się do Szwajcarii swobodnie w ramach przyznaných Polsce kontyngentów w zakresie artykułów kontyngentowanych, oraz bez ilościowych ograniczeń wywozu w zakresie towarów niepodlegających w Szwajcarii reglamentacji towarowej. Płatności za eksport ten dokonywane będą z funduszków wpłaconych do Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego do dn. 30 listopada 1936 r., stanowiących saldo płatnicze na rzecz Szwajcarii z tytułu dokonanego importu do Polski. Wypłata z tego funduszu następować będzie z chwilą, gdy odbiorca szwajcarski towaru polskiego wniesie należność do Szwajcarskiego Banku Narodowego, a Bank ten prześle odpowiednie zawiadomienie do Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego (lub Polskiego Instytutu Rozrachunkowego, który przejął ma od P. T. H. K. sprawy rozrachunków ze Szwajcarią). Regulowanie należności następować więc winno przy dostawach gotówkowych w czasie szybkim.

2) Należności pochodzące z importu towarów szwajcarskich do Polski oraz ubocznych kosztów związanych z obrotem towarowym, które nie wpłynęły do dn. 30 listopada 1936 r. do Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego, a które zostały wpłacone po tej dacie, względnie będą nadal wpłacane, mogą być związane z eksportem towarów polskich do Szwajcarii, który będzie regulowany po przedstawieniu dowodów, że po stronie szwajcarskiej nastąpił odpowiedni rozrachunek pomiędzy firmą posiadającą wierzytelność w Polsce oraz odbiorcą towaru polskiego.

3) Nowy import szwajcarski do Polski będzie wiązany również z eksportem towarów polskich do Szwajcarii, przy czym większość towarów eksportowanych z Polski będzie mogła być z importem szwajcarskim wiązana. Każdorazowo transakcje takie muszą być zgłaszane do P. T. H. K. w celu uzyskania zgody Ministerstwa Przemysłu i Handlu na zawarcie takiej transakcji. Zaznaczyć należy, że po stronie szwajcarskiej musi być również zgoda władz szwajcarskich na przeprowadzenie transakcji kompensacyjnej prywatnej.

Wartość eksportu polskiego ustalana być winna przy zawieraniu transakcji wiązanych franco granica Polski.

Zainteresowane przedsiębiorstwa poinformowane zostały o wysokości kontyngentów przywozowych do Szwajcarii.

W dniu 5 lutego parafowany został układ rozrachunkowy z *Rumunią*. W myśl postanowień tego układu czynności rozrachunkowe przyjmuje ze strony polskiej Polski Instytut Rozrachunkowy. Rozrachunek odbywać się będzie według parytetu 1 zł. = 19 lei. Ponadto od eksportu polskiego, jak i dotychczas pobierane będą specjalne dopłaty (aufgeld), którego wysokość została ujednostajniona. Postanowienia powyższe wejdą

w życie w 15 dni po podpisaniu układu. Niezależnie od powyższych nowych zasad w obrocie rozrachunkowym niektóre jeszcze transakcje likwidowane będą przez Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego. Równocześnie z podpisaniem układu rozrachunkowego nastąpiła rewizja list kontyngentowych.

Zainteresowane przedsiębiorstwa poinformowane zostały o wysokości kontyngentów i dopłat (aufgeldu).

Zanotowane zostały następujące zmiany przepisów celnych i reglamentacyjnych (Nr. 4 „Informatora Eksportowego“):

Czechosłowacja. Zwolnienie od obowiązku przedstawiania zaświadczeń dewizowych importu węgla potasu, azotanu sodowego, siarczanu sodu. Zniesienie ograniczeń przywozu na terpentynę, ceratę, żelazokrzem.

Japonia. Objęcie obrotu towarowego reglamentacją dewiz.

Jugosławia. Podwyższenie podatku obrotowego przy przywozie jedwabiu sztucznego.

Rząd francuski, pragnąc silnie zainteresować firmy, biorące udział w Wystawie Międzynarodowej w Paryżu w r. 1937 udziałem w tej imprezie, rozważa możliwości udzielenia poszczególnym państwom, biorącym udział w Wystawie, kontyngentów dodatkowych ponad normy umownie przyznawane.

Towary, które będą mogły być najprawdopodobniej sprowadzane na podstawie tej decyzji, dzielą się na dwie grupy.

1) Artykuły spożywcze, konsumowane bezpośrednio w restauracjach i kawiarniach, jako potrawy i specjalności danego kraju.

2) Inne artykuły, które będą wystawione w działach handlowych Wystawy w formie próbek, których dostawa będzie mogła się odbyć po zakończeniu ekspozycji na podstawie zamówień udzielonych uprzednio wystawcom.

W praktyce postanowienie sprowadza się do tego, iż na listach przygotowywanych obecnie przez Państwowy Instytut Eksportowy można zamieścić wszystkie te towary produkowane w Polsce, które miałyby możliwości sprzedaży na rynku francuskim i które według przewidywań demonstrowane będą na Wystawie.

KRONIKA

Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu ufundowała dla Ligi Obrony Powietrznej Państwa eskadrę trzech samolotów typu RWD 10. Ta hojna ofiara została dokonana w wyniku przedsięwziętej przez Związek Przemysłu Chemicznego akcji, popierającej działalność L. O. P. P., zmierzającą ku zwiększeniu taboru samolotowego.

Staraniem Sekcji Przemysłowej Polskiego Towarzystwa Chemicznego i Towarzystwa Wojskowo-Technicznego odbędzie się dn. 18 lutego (czwartek) o godz. 18 w dużym audytorium Politechniki Warszawskiej, Polna 3, odczyt p. Inż. Eugeniusza Bergera na interesujący temat „Benzyna syntetyczna“.

Plan odczytu:

- 1) Ropa naftowa, zapasy i produkcja światowa.
- 2) Zagadnienie zaopatrywania poszczególnych państw w produkty ropne.
- 3) Metody wytwarzania syntetycznego paliwa ciekłego:
 - a) zarys historyczny i podstawy teoretyczne,
 - b) uwodornianie węgla i innych produktów (metody Bergiusa, I. G., Imperial Chemical Industries),
 - c) metoda Fischera - Tropscha,
 - d) inne metody.
- 4) Wnioski.

Likwidująca się Wielkopolska Fabryka Farb St. Dyczkowski i Ska, Wierzchucinek pod Bydgoszczą, podaje do wiadomości iż ma do oddania cały komplet maszyn farbiarskich (młynki szybkrotujące, 3 p. kamieni młyńskich, 3 gniotowniki, maszynę do tarcia farb, młyn kulowy, ew. maszynę parową na 30 KM i kocioł parowy); maszyny te przy bardzo niskiej cenie przedstawiają wartość ca 30.000 zł. Plac z masywnymi zabudowaniami ok. 40.000 zł. Na terenie jest bocznicą kolejki Bydgoszcz — Koronowo.

Zastosowana od pewnego czasu metoda wytwarzania morfiny i kodeiny z surowca krajowego, zaczyna przynosić pozytywne rezultaty. Nietylko pokrytę zostało zapotrzebowanie wewnętrzne na wymienione alkaloidy, ale ponadto w roku ubiegłym rozpoczął się eksport morfiny i kodeiny.

NOWE ROZPORZĄDZENIA

W Dz. Ust. R. P. Nr. 7 z dn. 3 lutego r. b. ogłoszone zostało pod poz. 58 Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 21 stycznia 1937 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Zgodnie z przepisami p. 2 § 2 tego rozporządzenia, zwolniono od opłat na rzecz Funduszu Drogowego benzol, przeznaczony do celów wojskowych (materiały wybuchowe) oraz benzol, przeznaczony do przerobu na półprodukty organiczne.

W Dz. Ust. R. P. Nr. 7 z dn. 3 lutego r. b. ogłoszone zostało pod poz. 59 Rozporządzenie Ministra Skarbu, ustalające podstawową cenę spirytusu na kampanię 1936/37, w granicach od 60,41 do 72,21 zł. za 1 hl spirytusu surowego 100% -wego.

ORJENTACYJNE CENY NIEKTÓRYCH WYTWÓRÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

	Cena zł.		
Aceton	300.—	Kwas cytrynowy zwykły	460.—
Alkohol metylowy techniczny 98%	140.—	Kwas mrówkowy 80%	210.—
Alkohol metylowy czysty 100%	200.—	Kwas winowy zwykły	480.—
* Amoniak skroplony za 1 kg NH ₃	1.53	Kwas siarkowy 60° Bé	4.25
* Azotniak mielony za 1 kg % N ₂	1.25	Kwas solny 19°/21° Bé	9.50
Azotan amonu	100.—	„ octowy techn. 30%	90.—
Azotyn sodowy	110.—	Mączka kostna odklejona 30% P ₂ O ₅	15.—
Benzol chem. czysty (łącznie z opłatą na fundusz drogowy zł. 12)	80.—	„ rogowa 13/14% N ₂	35.—
Benzol handlowy 90%, (łącznie z opłatą na fundusz drogowy zł. 12)	75.—	* Naftalin czysty w łuskach	55.—
Bisulfat (kw. siarczan sodu)	13.50	Octan amylu	400.—
* Boraks	75—85.—	Octan metylu	300.—
Chloran potasu	175.—	Octan sodu kryst.	100.—
Chlor ciekły	115.—	„ ołowiu I gat.	150.—
Chlorek cynku 50° Bé	30.—	„ „ II gat.	130.—
Chlorek cynku w proszku biały	95.—	Oleina	185.—
* Chlorek wapna bielący	30.60	Oleum 20%	12.75
Chlorek wapnia (CaCl ₂)	18—20.—	Olej lniany	125.—
Chlorobenzol	160.—	Olej kokosowy	98.—
Chloroform czysty „purissimum“	660.—	Olej palmowy (z ziarn)	100.—
Chloroform „pro narcosi“ w opakowaniu 100,0	1.400.—	* Potaż kalcynowany 90/95%	120.—
Chloroform „pro narcosi“ w opakowaniu 50,0	1.700.—	* Potaż żrący topiony 88/92%	140.—
Dwuchromian potasu	150.—	Saletra amonowa	100.—
Dwuchromian sodu	120.—	Saletra potasowa	120.—
Dwuwęglan sodowy	38.—	* Saletra sodowa przem.	58.—
Eter siarkowy	385—425.—	Saletra sodowa rafin.	69.—
Fenol czysty	195.—	* Salmiak sublimowany	180.—
Formalina 40%	155.—	Siarczan amonu (frco stacja odbiorcza)	24.20
Formalina 30%	140.—	* Siarczan miedzi	55.—
* Gliceryna farmaceutyczna 30° Bé	240.—	* Siarczek sodu 60/62%	58.—
„ „ techniczna 85/88%	180.—	Smola preparowana	14.50
Karbid	49.—	Soda amonjakalna 98%	20.70
Karbolinum	20.50	* „ kaustyczna 97,5% loco Podgórze	49.70
Krezol czysty	75.—	Sól glauberska krystaliczna	7.—
Klej kostny	180.—	Sól Seignette'a (aptek)	420.—
Klej skórny	250.—	Stearyna	170.—
Kwas azotowy tech. 36°Bé za 100% HNO ₃	85.—	Superfosfat 16% par. Warszawa luzem	10.75
		Toluol czysty	95.—
		Woda amonjakalna	43.—
		Zelatyna techn.	450.—

Ceny powyższe są cenami hurtowymi i rozumieją się za 100 kg loco fabryka bez opakowania; ceny za produkty oznaczone gwiazdką rozumieją się wraz z opakowaniem.

PRODUKTY WYTWÓRCZOŚCI KRAJOWEJ

Barwniki i półprodukty organiczne: „PRZEMYSŁ CHEMICZNY, BOŚ”, RUTA Sp. Akc., Łódź tel. 195-96 195-97; Warszawa, Piusa XI. 3 m. 8, tel. 8-38-78. „WOLA KRZYSZTOPORSKA” Fabr. Chem. Piotrków Tryb., tel. Piotrków Tryb. 165. ZAKŁADY CHEMICZNE W WINNICY, S. A. Winnica, poczta Henryków k/Warszawy, tel. 1-a podm. 17. Biuro sprzedaży: Inż. Oskar Gross. Łódź, Gdańska 81, tel. 186-12.	Gliceryna farmaceutyczna i techniczna: Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 584-30. Przem. Tluszc. „SCHICHT-LEVER” Sp. Akc., Warszawa, Nowy Zjazd 1, telefony 605-77, 605-99.	Kwaśny węglan sodowy (bicarbonat): „ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE”, Warszawa, Czackiego 14, tel. 591-24.
Chlorek wapna bielący: Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ”, Warszawa, Czackiego 6, tel. 634-94.	Gumowe artykuły techniczne: Sp. Akc. „WOLBROM”, Warszawa, Leszno 15, tel. 11.06-81, Zakł. Kauczukowe „PIASTÓW” Sp. Akc., Warszawa, Złota 35, tel. 533-49	Oleina zwierzęca: Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 584-30.
Chlorek wapnia (CaCl₂): „ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE”, Warszawa, Czackiego 14, tel. 5-91-24.	Jedwab sztuczny: Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABU”, Warszawa, Wilcza 9a, tel. 875-39. FABRYKA PRZĘDZY I TKANIN SZTUCZNYCH „CHODAKÓW”, Sp. Akc., poczta Sochaczew. Tel. Sochaczew 81.	Siarczek węgla: Sp. Akc. TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABU, Warszawa, Wilcza 9a, tel. 875-39.
Dwuchromian potasu i dwuchromian sodu, sól glauberska kalc: Tow. Fabryk Portl. Cem. „WYSOKA” Sp. Akc. Warszawa, Mazowiecka Nr. 7, fabryka w Wrzosowej, p-ta Częstochowa 4. Wyłączna sprzedaż: D/H. Maurycy Luxemburg. Warszawa, Senatorska 28/30, tel. 6 00 19.	Karbid: Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ”, Warszawa, Czackiego 6, tel. 634-94.	Sól glauberska krystaliczna: „TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABU”, Warszawa, Wilcza 9a, tel. 8-75-39.
Farmaceutyczne przetwory: Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN”, Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel. Centrala Spiess. „Fr. KARPINSKI Spółka Akcyjna”, Warszawa. Wolność 9, tel. 11-06-00.	Klej kostny i skórny: Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 584-30.	Soda amonjakalna, krystaliczna i kaustyczna: „ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE”, Warszawa, Czackiego 14, tel. 591-24. Soda kaustyczna: Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ”, Warszawa, Czackiego 6, tel. 634-94.

Członkowie Związku Przemysłu Chemicznego otrzymują „Wiadomości Przemysłu Chemicznego” bezpłatnie.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Czackiego 1, telefon 510-14.

Wydawca: w imieniu Związku Przem. Chemicznego Rzplitej Polskiej — Dyrektor Związku Inż. EDMUND TREPKA

Redaktor: Inż. TADEUSZ ZAMOYSKI

Druk L. Bogusławskiego i S-ki, Świętokrzyska 11.